

Sygnatura akt VIII C 1986/14

%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09-12-2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Magdalena Wengierow

po rozpoznaniu w dniu 02-12-2015 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Przyrodniczego we W.

przeciwko K. U.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. U. na rzecz strony powodowej (...) Przyrodniczego we W. kwotę 814,23 zł (osiemset czternaście zł dwadzieścia trzy gr) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 740 zł od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 74,23 zł od dnia 12 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. koszty procesu stosunkowo rozdziela przyjmując, że strona powodowa wygrała sprawę w 20% i pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII C 1986/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Przyrodniczy we W. wniosła pozew przeciwko K. U., w którym domagała się zapłaty kwoty 3.908,39 zł wraz z odsetkami od kwoty 3.850 zł od 21 września 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 150 zł od 21 września 2012 r. do 26 sierpnia 2013 r., od kwoty 450 zł od 21 września 2012 r. do 29 maja 2013 r. oraz od kwoty 58,39 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa domagała się również zasądzenia kosztów procesu w kwocie 700 zł, w tym 600 zł tytułem zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniesiono, że pozwana w dniu 23 sierpnia 2012 r. przekazała do kastracji w znieczuleniu ogólnym konia imieniem Bachmat. Za wykonaną usługę strona powodowa wystawiła fakturę na kwotę 4.450 zł, płatną w terminie 14 dni. Pozwana dnia 29 maja 2013 r. dokonała na rzecz strony powodowej wpłaty 450 zł, następnie 26 sierpnia 2013 r. kwoty 150 zł. Strona powodowa wskazała, że K. U. nie wносиła zastrzeżeń co do sposobu leczenia konia, ani prawidłowości wystawienia i doręczenia faktury. Strona powodowa naliczyła odsetki ustawowe od dnia wymagalności 21 września 2012 r., biorąc pod uwagę 3 dni na doręczenie faktury oraz 14 dni na zapłatę.

W dniu 19 sierpnia 2014. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.24).

Dnia 18 września 2014 r. (k.28) pozwana K. U. wniosła od powyższego nakazu sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwana argumentowała, że zabieg kastracji przyniósł bardzo poważne powikłania, wskutek których koń doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, istnieją wskazania medyczne do jego uśpienia. W ocenie pozwanej, wartość handlowa takiego zdrowego konia to ok. 5.000 – 10.000 zł. W wyniku powikłań pozabiegowych koń praktycznie nie chodzi, podczas pobytu w klinice przeszedł zapalenie żył, co także wpłynęło na jego obecny stan. Koń jest podkuwany korekcyjnie, do każdego kucia musi być wzywany weterynarz. Koń od czasu opuszczenia kliniki po zabiegu poddawany jest ciągłej rehabilitacji, bezpowrotnie stracił zdrowie i generuje wyłącznie koszty. Zdaniem pozwanej, za powyższe odpowiedzialność ponosi strona powodowa. K. U. zgłosiła zarzut potrącenia i przedstawiła do potrącenia z wierzytelnością powoda swoją wierzytelność, wynikającą z roszczenia o naprawienie szkody za nienależyte wykonanie umowy na wykonanie zabiegu kastracji konia. Wysokość poniesionej szkody pozwana określiła na 5.000 zł.

Pismem z 19 stycznia 2015 r. (k.47) strona powodowa wskazała, że pozwana nie udowodniła na czym polegała nieprawidłowość w leczeniu, oraz nie udowodniła wysokości szkody. Zdaniem strony powodowej, pozwana uznała wierzytelność poprzez zwrócenie się o niewszczynanie postępowania sądowego oraz wyrażenie zgody na spłatę zadłużenia w ratach. Zgłaszanie po ponad dwóch latach że koń choruje, nie świadczy o tym, iż przyczyną choroby był niewłaściwie przeprowadzony zabieg. Pozwana w dokumencie przekazania konia oświadczyła, że wyraża zgodę na podanie koniowi narkozy, oraz że zdaje sobie sprawę z możliwości powstania powikłań. Strona powodowa wskazała, że potrącenie dokonuje się poprzez złożenie drugiej stronie oświadczenia o potrąceniu, którego to oświadczenia K. U. nie złożyła, co zdaniem strony powodowej oznacza, że nie dokonała czynności prawnej potrącenia. Podniesienie w sprzeciwie zarzutu potrącenia zdaniem strony powodowej jest tylko czynnością procesową i oznacza powołanie się na fakt dokonania potrącenia i wynikające z tego konsekwencje.

W piśmie z 9 lutego 2015 r. (k.107) pozwana wskazała, że dokonanie potrącenia może dojść zarówno w ramach postępowania sądowego jak też poza nim. W trakcie postępowania sądowego uprawniony może połączyć w jednym oświadczeniu obie czynności: złożenie oświadczenia woli o potrąceniu i zgłoszenie zarzutu potrącenia, co też miało miejsce w pkt. 9 uzasadnienia sprzeciwu. Strona powodowa wiedziała o bardzo złym stanie konia w dacie wypisania go z kliniki. Zdaniem pozwanej strony umawiając się na zabieg kastracji ustaliły cenę w wysokości do 1.500 zł i na takie warunki pozwana przystała. Z przyczyn od pozwanej niezależnych, koń przebywał w klinice ponad 3 miesiące. K. U. wskazała, że nie zgodziła się na obciążanie jej osoby innymi kosztami aniżeli samego zabiegu kastracji i opieki okołozabiegowej, które miały wynosić do 1.500 zł. Pozwana nie została poinformowana, co składa się na kwotę widniejącą na fakturze naliczoną za „usługę weterynaryjną”, nadto strona powodowa pominęła jedną wpłatę pozwanej w wysokości 160 zł z dnia 25 czerwca 2013 r.

Pismem z 23 lutego 2015 r. (k.115) strona powodowa zmieniła żądanie pozwu, wnosząc o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 3.764 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.690 zł od 27 sierpnia 2013 do dnia zapłaty, od kwoty 450 zł od 21 września 2012 r. do dnia 29 maja 2013 r., od kwoty 160 zł od 21 września 2012 r. do 25 czerwca 2013 r., od kwoty 150 zł od 21 września 2012 r. do 26 sierpnia 2013 r. oraz od kwoty 74,23 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W ocenie strony powodowej, pozwana zgłaszając zarzut potrącenia nie wykazała okoliczności, że powód jest jej dłużnikiem, oraz że zarzut dotyczy wierzytelności wymagalnej. Zdaniem strony powodowej wierzytelność opisywana przez pozwaną nie istnieje, lub jest co najmniej sporna. Do dnia otrzymania pozwu stan zdrowia konia nie był stronie powodowej znany. Strona powodowa podniosła, że zarzut potrącenia zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie został skutecznie doręczony stronie powodowej, gdyż pismo go zawierające zostało doręczone pełnomocnikowi powoda, który nie jest umocowany do przyjmowania oświadczeń o charakterze materialnoprawnym, wobec czego zarzut ten nie może wywołać skutków prawnych. Strona powodowa wskazała, że w przedmiotowej fakturze zapisane zostało, że kwotę 4.300 zł stanowią leki, natomiast 100 zł badania laboratoryjne, 50 zł zaś to koszt stały przyjęcia do

kliniki. W fakturze nie zostało ujęte wynagrodzenie za przeprowadzenie zabiegu oraz opiekę medyczną nad koniem podczas pobytu w klinice, o czym pozwana był informowana.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2015 r. pełnomocnik strony powodowej wniósł o zasądzenie kwoty 3.764,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.690 zł od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 74,23 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, cofając powództwo w pozostałym zakresie. Postanowieniem z 13 marca 2015 r. (k.129) Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia umorzył postępowanie w części, to jest ponad kwotę 3.764,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.690 zł od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 74,23 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. U. dnia 23 maja 2012 r. przekazała do kastracji w znieczuleniu ogólnym trzyletniego konia o imieniu (...) Uniwersytetowi Przyrodniczemu we W. Katedrze i Klinice (...). W oświadczeniu o przekazaniu pozwana zobowiązała się do pokrycia kosztów związanych z leczeniem i obsługą zwierzęcia, oraz wyraziła zgodę na zastosowanie znieczulenia, jak również na przeprowadzenie zabiegu kastracji w znieczuleniu ogólnym, łącznie z innymi zabiegami, które okażą się niezbędne. Pozwana oświadczyła, że jest świadoma zagrożenia dla życia zwierzęcia, oraz że została poinformowana o ewentualnych powikłaniach. Strony ustaliły, że cena za wykonanie zabiegu wynosić będzie 1.500 zł.

[dowody: - oświadczenie z 23 sierpnia 2012 r. – k.11,

- protokół przyjęcia konia – k.52,

- zeznania świadka W. U., protokół elektroniczny z 17 czerwca 2015 r., protokół skrócony, k. 143,

- przesłuchanie pozwanej K. U., protokół elektroniczny z 14 października 2015 r., protokół skrócony, k. 211]

Stan konia w chwili przyjmowania do zabiegu był dobry, nie wykazywał żadnych objawów chorobowych. Zabieg kastracji przeprowadzany był rutynowo, wykonano również zabieg usunięcia sarkoida i zaszcicia przepukliny pępkowej. Po zabiegu koń wybudził się bez powikłań, jednakże na trzeci dzień wystąpiły silna biegunka i temperatura, koń miał objawy ochwatu oraz zapalenie żył, istniało podejrzenie infekcji subklinicznej. W piątym dniu po zabiegu pozwana otrzymała telefon od dr. weterynarii R. H. (1) z informacją o złym stanie konia. Dalsze leczenie przeprowadzono pod kątem leczenia ochwatu, koń miał chłodzone kopyta, mocno wyścieloną podłogę, dostawał odpowiednie leki, w tym przeciwwrzodowe, przeciwgorączkowe i przeciwzapalne. Wobec konia stosowano profilaktykę odleżyn, wyprowadzano go na krótkie spacerki, robione były również prześwietlenia kopyta. Koń chodził z trudnością. Po wypisaniu zwierzęcia w dniu 23 sierpnia 2012 r. zalecane było częste podkuwanie konia, nie było wskazań do leczenia klinicznego. Koń podkuwany był przez pozwaną raz na ok. sześć tygodni, jedno podkucie kosztowało 140 zł - 200 zł, przy podkuwaniu z początku asystował lekarz weterynarii, koszt wizyty wynosił powyżej 100 zł.

[dowody: - zeznania świadka A. B., protokół elektroniczny z 17 czerwca 2015 r., protokół skrócony, k. 142,

- zeznania świadka R. H. (2), protokół elektroniczny z 17 czerwca 2015 r., protokół skrócony, k. 143,

- zeznania świadka M. S., protokół elektroniczny z 22 lipca 2015 r., protokół skrócony, k. 153,

- zeznania świadka W. U., protokół elektroniczny z 17 czerwca 2015 r., protokół skrócony, k. 143,

- przesłuchanie pozwanej K. U., protokół elektroniczny z 14 października 2015 r., protokół skrócony, k. 211,

- dokumentacja medyczna - k.52 - 103]

Dnia 3 września 2012 r. strona powodowa wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.450 zł. W rubryce nazwa towaru lub usługi wskazano „usługa weterynaryjna: materiały i badanie”. W uwagach podano, że leki wyniosły 4.300

zł, natomiast laboratorium 100 zł. Za samo wykonanie zabiegu strona powodowa policzyła bardzo niską, symboliczną cenę w wysokości 50 zł.

[dowody: - faktura VAT nr (...) – k.12,

- zeznania świadka A. B., protokół elektroniczny z 17 czerwca 2015 r., protokół skrócony, k. 142]

Dnia 13 sierpnia 2013 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 4.000 zł. W odpowiedzi, K. U. zwróciła się do strony powodowej z prośbą o niewszczynanie postępowania sądowego oraz o umożliwienie spłaty zaległej kwoty w ratach. Pozwana powyższe motywowała bardzo złym stanem konia po zabiegu oraz tym, że koszt zabiegu wzrósł trzykrotnie w stosunku do pierwotnie ustalonej ceny. K. U. wezwała stronę powodową do wydania jej historii choroby konia oddanego do zabiegu. Wiadomością e-mailową z 20 listopada 2013 r. pozwana potwierdziła otrzymanie dokumentacji medycznej dot. leczenia przedmiotowego konia.

[dowody: - wezwanie do zapłaty z 13 sierpnia 2013 r. – k.14,

- pismo z 27 sierpnia 2013 r. – k.16 – 17,

- wydruk wiadomości e-mail z 20 listopada 2013r . – k.18]

Dnia 29 maja 2013 r. pozwana dokonała na rzecz strony powodowej przelewu kwoty 450 zł tytułem częściowej zapłaty za fakturę Vat nr (...), dnia 25 czerwca 2013 r. - przelewu kwoty 160 zł, dnia 26 sierpnia 2013 r. - kwoty 150 zł.

[dowody: - szczegóły transakcji – k.13, k.18, k.111]

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej okazało się zasadne w części.

W niniejszym procesie strona powodowa dochodziła od K. U. zapłaty kwoty 3.908,39 zł tytułem brakującej należności za przeprowadzenie zabiegu kastracji u konia imieniem Bachmat, będącym własnością pozwanej. Podstawą materialnoprawną roszczenia strony powodowej jest art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W celu skutecznego dochodzenia swojego żądania, strona powodowa powinna wykazać, że w związku z zawarciem przez strony umowy dot. ww. zabiegu i wykonaniem go przez stronę powodową, po stronie pozwanej powstało zobowiązanie zapłaty stronie powodowej kwoty 4.450 zł. O ile sam fakt zawarcia umowy nie był kwestionowany, o tyle pozwana zaprzeczała wysokości swojego zobowiązania. Sąd wskazuje, że w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie brak jest umowy pisemnej określającej m.in. cenę za wykonanie przedmiotowego zabiegu, a także przewidującej dodatkowe wynagrodzenie w sytuacji konieczności pozostawienia zwierzęcia pod opieką strony pozwanej w okresie pozabiegowym. W aktach sprawy znajduje się oświadczenie o przekazaniu konia Bachmat do leczenia, oraz o zobowiązaniu się przez pozwaną do pokrycia kosztów związanych z leczeniem i obsługą zwierzęcia. Z powyższego nie wynika jednak ustalona pomiędzy stronami cena oraz warunki jej kształtowania. Strona powodowa przedłożyła również fakturę VAT nr (...), opiewającą na kwotę 4.450 zł. Z jej treści wynika, iż na powyższą kwotę składa się koszt leków w wysokości 4.300 zł oraz koszt badań laboratoryjnych 100 zł. Faktura dołączona do akt nie jest podpisana przez pozwaną. Sąd wskazuje, że strona powodowa nie jest uprawniona do jednostronnego określania wysokości wynagrodzenia za świadczone usługi bez zgody strony zawierającej z nią umowę. Zarówno w wypadku umowy o dzieło jak i umowy zlecenia, cena powinna być uzgodniona i określona przez obie strony. Jednocześnie świadek A. B. zeznała, że strona powodowa za usługę nie policzyła żadnej należności, ewentualnie symboliczną kwotę 10 – 50 zł, resztę wynagrodzenia stanowił koszt leków. Na ww. fakturze VAT brak jest wyszczególnienia, za jakie leki oraz w jakich ilościach naliczona została kwota 4.300 zł, brak również stosownego załącznika bądź odesłania, wyjaśniających wysokość ww. ceny. W dokumentacji medycznej dotyczącej konia Bachmat wymienione są leki użyte do jego leczenia, nie znajduje się tam jednak oszacowanie ich wartości, co nie pozwala wykazać kosztów

leczenia. W ocenie Sądu, strona pozwana nie udowodniła, że za przeprowadzenie zabiegu należna jest jej od pozwanej zapłata w łącznej wysokości 4.450 zł. Twierdzenia strony powodowej nie zostały poparte dowodami, a szczególnie umową odpowiedniej treści czy też innymi dowodami. Sąd wskazuje, że wbrew argumentacji strony powodowej, prośba pozwanej zawarta w piśmie z 27 sierpnia 2013 r. o rozłożenie zaległej kwoty na raty oraz o niewszczynanie postępowania sądowego nie stanowi uznania roszczenia zawartego w pozwie. Pozwana w piśmie wskazuje jedynie, że po zabiegu stan konia znacznie się pogorszył, a koszt zabiegu wzrósł trzykrotnie w stosunku do tego, ile pierwotnie miał kosztować. Również fakt częściowego spłacenia zobowiązania nie stanowi uznania wierzytelności strony powodowej w łącznej kwocie 4.450 zł. Pozwana spłacała bowiem zobowiązanie w należytym, jej zdaniem, stronie powodowej wysokości, ustalone ustnie pomiędzy stronami. K. U. przesłuchiwana podała, że strony umówiły się na wynagrodzenie strony powodowej w wysokości 1.500 zł. Sąd dał wiarę przesłuchaniu pozwanej i uznał ww. sumę za bezsporną. Jako że pozwana jeszcze przed wytoczeniem powództwa dokonała na rzecz strony pozwanej trzech wpłat w łącznej wysokości 760 zł, dłużna jest stronie powodowej kwotę 740 zł (1.500 zł – 760 zł = 740 zł).

Odnosząc się do zarzutu potrącenia zgłoszonego przez pozwaną Sąd zważył, że zgodnie z art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Wobec nadania potrąceniu ustawowemu charakteru jednostronnej czynności prawnej, przez którą zainteresowany może ukształtować nie tylko swoją sytuację prawną, lecz także sytuację prawną innego podmiotu, wykorzystywanie tej instytucji powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy spełnione są ściśle wszystkie przesłanki potrącenia określone w ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V CSK 95/11, LEX nr 1254743).

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła zarzut potrącenia wskazując, iż przedstawia do potrącenia z wierzytelnością powoda swoją wierzytelność wynikającą z roszczenia o naprawienie szkody za nienależyte wykonanie umowy na wykonanie zabiegu kastracji konia Bachmat. W ocenie K. U., jej wierzytelność wynosi 5.000 zł, na co składają się koszty kucia wraz z wizytami weterynarza, które towarzyszyły kuciu przez pierwsze miesiące, oraz znaczna utrata wartości konia, z uwagi na jego uszczerbek na zdrowiu

Zdaniem Sądu, powyższy zarzut potrącenia nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd wskazuje, że aby strona mogła skutecznie podnieść zarzut potrącenia, niezbędne jest złożenie oświadczenia o potrąceniu wierzytelności. Należy zaznaczyć, że K. U. nie złożyła w prawidłowy sposób stronie powodowej takiego oświadczenia. Powyższe wynika z dyspozycji art. 499 k.c., zgodnie z którym potrącenia dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe. W świetle natomiast art. 61 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. W przedmiotowej sprawie oświadczenie o potrąceniu wierzytelności zostało zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, doręczonym pełnomocnikowi strony powodowej, radcy prawnemu M. B.. Zgodnie z pełnomocnictwem znajdującym się w aktach sprawy, M. B. została umocowana na podstawie art. 87 k.p.c. do reprezentowania strony powodowej w postępowaniu sądowym wszystkich instancji oraz w postępowaniu egzekucyjnym i przed sądami administracyjnymi oraz organami administracji we wszystkich sprawach z udziałem (...) Przyrodniczego we W.. Powyższe pełnomocnictwo nie obejmuje umocowania do odbierania oświadczeń o charakterze materialnoprawnym, jakim jest oświadczenie o potrąceniu wierzytelności. Oświadczenie o potrąceniu nigdy zatem nie dotarło skutecznie do strony powodowej, nie może więc wywoływać skutków prawnych. Już wskutek powyższego, zarzut potrącenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że oświadczenie o potrąceniu wierzytelności może być dokonane wraz ze zgłoszeniem zarzutu przedawnienia w toku procesu. W orzecznictwie podnosi się również, że podniesienie zarzutu potrącenia w odpowiedzi na pozew jest równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu, jeśli takie oświadczenie nie zostało złożone wcześniej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 r., I CK 181/03, LEX nr 163977, wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2009 r., IV CSK 356/08). Sąd wskazuje, że wierzytelność przedstawiona do potrącenia

powinna być wierzytelnością wymagalną, stosownie do treści powołanego wyżej art. 498 k.c. Pozwana wywodziła swoją wierzytelność z nienależytego wykonania zobowiązania przez stronę powodową, wierzytelność ta ma zatem charakter bezterminowy. Aby stała się wymagalna, pozwana powinna wezwać stronę powodową do niezwłocznego uiszczenia na jej rzecz świadczenia, co wynika z dyspozycji art. 455 k.c. (zob. Kodeks cywilny. Komentarz.; red. prof. dr hab. K. P.; Rok wydania: 2003; Wydawnictwo: C.H. B.; Wydanie: 3). W przedmiotowej sprawie pozwana nie wezwała strony powodowej do zapłaty przed zgłoszeniem zarzutu potrącenia, nie zawarła również takiego wezwania zgłaszając zarzut w sprzeciwie, zatem jej wierzytelność nie jest wymagalna.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pkt. I wyroku zasądził od K. U. na rzecz strony powodowej kwotę 814,23 zł, w pkt. II oddalając dalej idące powództwo.

Na kwotę 814,23 zł składa się należność główna w wysokości 740 zł, oraz odsetki skapitalizowane od kwoty 450 zł od 21 września 2012 r. do 29 maja 2013 r. w wysokości 40,23 zł, od kwoty 150 zł od 21 września 2012 r. do 26 sierpnia 2013 r. w wysokości 18,16 zł oraz od kwoty 160 zł od 21 września 2012 r. do 25 czerwca 2013 r. w wysokości 15,84 zł, łącznie 74,23 zł. Początkową datę biegu opóźnienia pozwanej w płatności Sąd ustalił na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. zgodnie z fakturą VAT nr (...) na 21 września 2012 r. Wynika to z faktu, iż faktura wystawiona została 3 września 2012 r., a zgodnie z jej treścią pozwana została zobowiązana do zapłaty zaległej należności w terminie 14 dni, przy czym pozwana nie kwestionowała daty wymagalności wskazanej przez stronę powodową. Końcowy dzień naliczania odsetek ustalony został w oparciu o daty zapłaty ww. kwot widniejące na wydrukach zawierających szczegóły transakcji bankowych. Sąd zasądził również na rzecz strony powodowej odsetki od kwoty 740 zł od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, uznając, że co do pozostałej, nieuiszczonej kwoty, pozwana jest w opóźnieniu od dnia następnego po dniu dokonaniu ostatniej wpłaty, która miała miejsce 26 sierpnia 2013 r. O odsetkach od zaległych odsetek sąd orzekł na podstawie art. 482 k.c., biorąc pod uwagę, iż pozew został wniesiony 12 sierpnia 2014 r.

O kosztach sądowych Sąd orzekła na podstawie art. 100 k.p.c. Jako że strona powodowa utrzymała swoje żądanie co do kwoty 814,23 zł, Sąd uznał, że wygrała sprawę w 20% ($814,23 : 3.908,39 \times 100\% = 20\%$). Szczegółowe wyliczenie Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu.